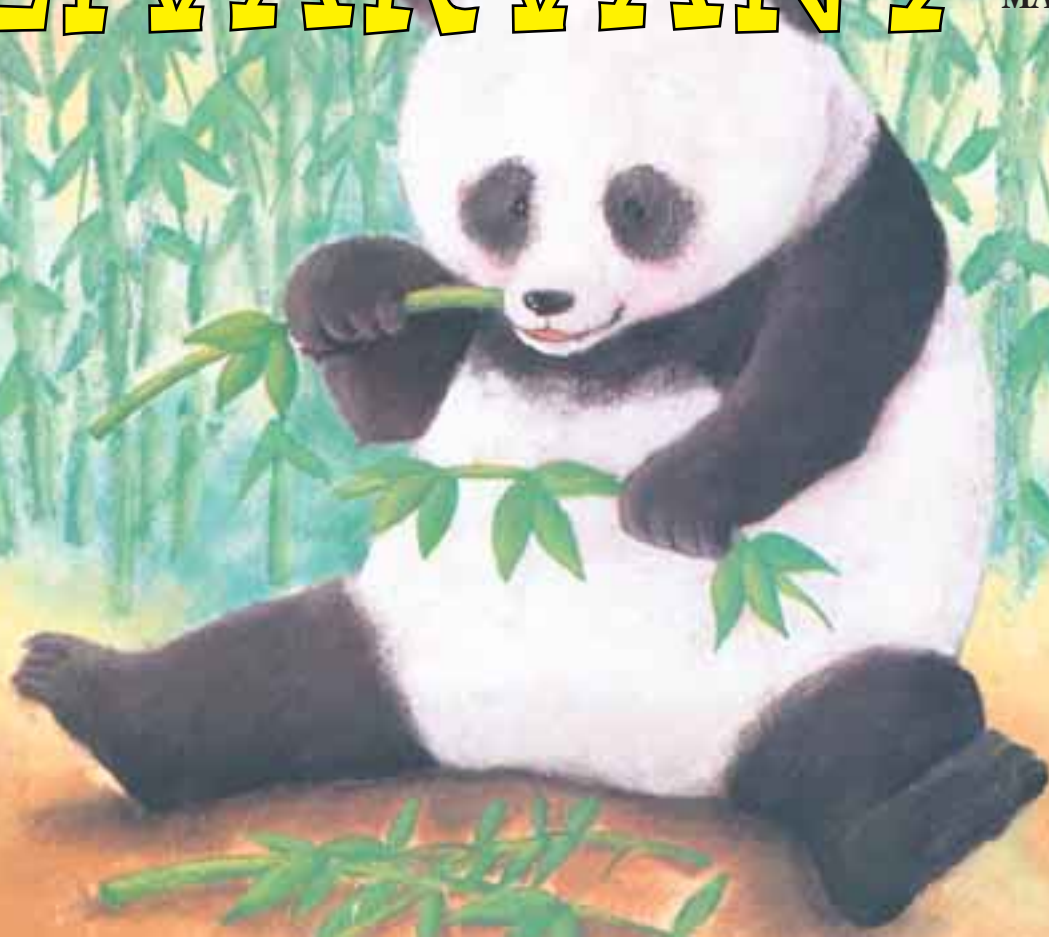

SZIVÁRVÁNY

2002.
MÁJUS

5

Betűzgető kicsiknek

A FARKAS, A RÓKA, MEG A TYÚK

NÉPMESE

EGYSZER A FARKAS TYÚKOT HOZOTT A
SZÁJÁBAN. MEGLÁTJA A RÓKA. KÉRDEZI
TŐLE:

– HONNAN HOZOD EZT A TYÚKOT?

AZT MONDJA A FARKAS:

– GADÁNYBÓL.

AHOGY KITÁTOTTA A SZÁJÁT, A TYÚK ELREPÜLT.

EGY IDŐ MÚLVA A FARKAS IS LÁTJA, HOGY A RÓKA HOZ EGY
TYÚKOT A SZÁJÁBAN. KÉRDEZI:

– HÁT TE HONNAN HOZOD AZT A TYÚKOT?

A RÓKA JÓL ÖSSZESZORÍTOTTA A FOGÁT,
ÚGY MONDTA:

– GÖRCSÖNYBÓL!

A TYÚK AZ Ő SZÁJÁBÓL NEM REPÜLT EL.

KOVÁCS ANDRÁS FERENC
RUDIKA

Rudika, kicsi madárkám,
sárga szépség, csicsergőm!
Hova gurul a kölesszem
tálka-szélről kipergőn?

Rudika, be gyönyörűség,
görbe csőröd ha cserfel!
Kitavasodik a kedvem –
hangod ébreszt ma reggel!

Rudika, te papagájok
gyöngye, röpdöss csacsogván!
Kipörög a köles ismét –
földre szórtan ragyog már...

LÁSZLÓ NOÉMI
SZÁMOK

Tóba gurul egy kavics:
megtörik a tó.
Lesz belőle száz és száz
madáritató.

Eső veri a hegyet:
megreped a kő.
Lesz belőle sokezer
madáretető.

Nap ragyog, fű szála nő,
felhők gypja száll,
eszik-iszik millió
cinegemadár.

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

CSU CSU

(Részlet)

Kína messzi szegletében
élt egy dundi pandamedve,
s folyton törte buksiját, hogy:
miért van néki randa kedve?

Csu Csu névre hallgatott,
másra nem vetett ügyet,
csak majszolta csendben a
zsendülő bambuszrügyet...

Talán azért rosszkedvű, mert
egyedül van. Télen sem alszik,
egész éven át éjjel-nappal bam-
buszrügyet, -hajtást rágcsál egy-
magában. Csak az anyapanda
nem magányos: nagy szeretettel
neveli csemetéjét. Bár dundi,
mégis kitűnő tornász: fára má-
szik, fejre áll. Igazi mókamester.

Melyik darabka hiányzik a kirakó-játékból?

DÉNES GYÖRGY

A KENGURU ERSZÉNYE

Kengurunak nincsen pénze,
mégsem üres az erszénye.
Erszényéből fiaskája
bámészkodik a világba.

MAJTÉNYI ERIK

AZ UGRÓ- BAJNOK

Tele az erszénye,
tele, de nem pénzzel,
az erszényben már a
pénze nem is fér el.

De azért a szívét
nem emészti bánat,
gyermek a kincse
kenguru-mamának.

Az anyai szeretet jelképe lehetne. Az Ausztráliában élő kenguru 6 hónapig erszényében hordja kicsinyét, s később is ide bújtatja, ha veszély közeleg. Vagy nagyokat dobantva tovaugrál, vagy erős rúgásokkal űzi el támadóit.

TANDORI DEZSŐ

KOALA

Mintha megelevenedne
egy bozontos játékmedve:
olyan minden koala.
Lakásuk a gumifa.

Ausztráliában tanyáznak.
Igen sokat éjszakáznak:
mert a nappalt átalusszák.
Nem nagyon kérdik, mi újság.

Bársonyos-szürke a prémjük.
Hasuk alatt az erszényük:
ott hordják a kis koalát
általában fél éven át,

aztán tizenkét hónapig
a hátukon kapaszkodik.
Nézd ezt a két mókás arcot!
Az ő rokonuk a mackód.

A kis koala, ha elhagyta az erszényt, anyja hátán mamagol, aki drága hátizsákjával is fürgén mászik, ugrál ágról ágra. Az evésben nem szabad példát vened róluk. Borzasztó válogatósak: csak fiatal eukaliptuszrügyet esznek.

HERVAY GIZELLA

KENGURUS- MESE

Kobak levelet írt a kenguruknak:

„Kedves kenguruk, küldök nektek füvet. És ha jó leszek, Mama vesz nekem egy háromkerekű biciklit, akkor azt átszerelem. Szerelek egy kétkerekű

biciklit belőle, és a harmadik kereket elküldöm nektek játszani. Karikázatok jól!

Kobak”

Három napig várta a választ. Harmadik nap este mesélte:

– Írtak a kenguruk. Nem ceruzával, mert nincs ceruzájuk. A körmükkel írtak, és azt írták, hogy akarnak barátkozni velem. És azt írták, hogy küldjem a karikát, de még jobb lenne, ha lebicikliznék hozzájuk.

– A kenguruk a tengeren túl laknak – jegyezte meg Mama.

– Hát akkor szerelek helikoptert a biciklire, és átrepülöm vele a tengert. Csak attól félek, hogy mikor meglátnak a kicsi kenguruk, örömeükben akkorát ugranak, hogy pont a tenger közepén összeütközünk, és a vízbe pottyannunk.

Ezen aztán nagyon eltűnődött Kobak, és másnap megint levelet írt:

„Kedves kenguruk, inkább ti

gyertek! Ugorjátok át a tengert, és verjétek meg a farkotokkal az ablakomat. Én kiugrom az ablakon, belefogódzom a farkotokba, és átugrunk a tengeren hozzátok. A zsebembe tettem füvet. Aludjatok jól!

Kobak”

De a kenguruk, úgy látszik, nagyon kíváncsiak voltak a helikopteres biciklire, mert nem jöttek. Kobak viszont megint levelet kapott:

„Nem fogunk szembeugrani a helikopterredel. Erszényre tesszük a lábunkat illedelmesen, úgy várunk. Gyere hamar!

Kenguruk”

Kobak most már reggeltől estig a helikopteréhez gyűjtötte az alkatrészeket. Nagyon sok mindenre szükség van ahhoz, hogy jó helikoptert szereljen az ember. Így aztán észre se vette, és meg is érkezett a kenguruktól a levél:

MÜLLER KATI rajzai

„Kedves Kobak! Már igazán jöhetnél! Egész nap a tengerparton ülünk, és bánatunkban veszekszünk.

Kenguruk”

Kobak egészen elszomorodott, és még aznap föladta a választ:

„Kedves kenguruk, ne veszekedjétek! Készül a helikopteres bicikli.

Kobak”

A. A. MILNE
MICIMACKÓ

Az Erdőben új lakók tűnnek fel: Kanga és Zsebibaba. Micimackó, Malacka és Nyúl nem örül érkezésüknek: kicsit félnek, kicsit féltékenyek. Elhatározzák, hogy elrabolják Zsebibabát, így kényszerítik Kangát, hogy hagyja el az Erdőt.

Kanga és Zsebibaba kellemes délutánt töltött az erdő homokos tisztásán. Zsebibaba apró ugrásokat gyakorolt, Kanga biztatta: – No még egy ugrást, drágám, aztán szépen hazamegyünk.

Ebben a pillanatban érkezett Micimackó, Nyúl és Malacka.

– Ide nézzetek, hogy ugrálok – selypegett Zsebibaba,

és azzal belepotytyant egy gödörbe.

– Megfigyelted már ezt a nagy fát? – kérdezte Micimackó Kanga háta mögött mutatva.

– Nem – mondta Kanga. – Ez az utolsó ugrás, Zsebibaba, és máris indulunk.

– Meg kell nézned ezt a fát – mondta Nyuszi. – Várj csak, Zsebibaba, fölemellek. – És gyöngédn felemelte Zsebibabát.

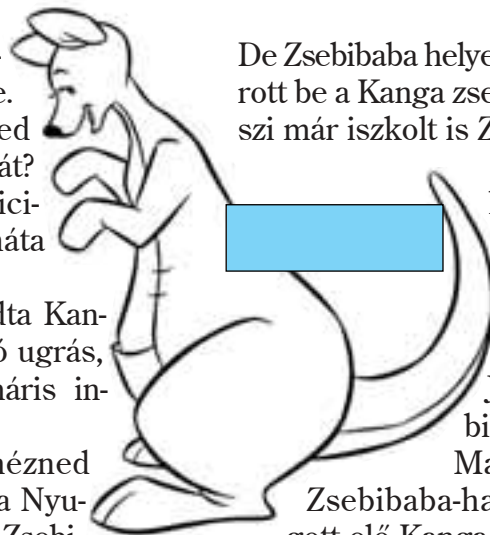
– Valami madarat látok a tetején – mondta Micimackó. – Vagy mégis potyka lenne?

– Szerintem madár – mondta Malacka. – Rigó vagy vörösbegy.

Ekkor Kanga végre hátrafordult. Abban a pillanatban, ahogy el volt fordulva, Nyuszi hango-

san azt mondta:

– Ugorj be, Zsebibaba! –

De Zsebibaba helyett Malacka ugrott be a Kanga zsebébe, és Nyuszi már iszkolt is Zsebibabával.

– Hova szaladsz, Nyuszi? – kérdezte Kanga, ahogy visszafordult. – Jól ülsz, Zsebibabám?

Malacka vékony

Zsebibaba-hangon nyafogott elő Kanga zsebéből.

– Hát nekem mennem kell – mondta Kanga. És három ugrással már el is tűnt szem elől.

Alighogy otthon kigombolta a zsebet, észrevette, mi történt. Azt mondta magában: „Ha ők ugratni akarnak, majd én visszaugratom őket. Meglátjuk, melyikünk ugrik jobban.”

– Zsebibaba, drága – mondta ártatlan képpel –, ideje lefeküdni. – De előbb megfürdünk.

Malacka, aki sose volt nagyon tüzes a fürdés irányában, összeborzongott, és tiltakozni kezdett:

– Én nem vagyok Zsebibaba. Én Malacka vagyok.

– Jó, jó, kedves – csitította Kanga. – Persze, hogy Malacka vagy. Még a hangját is utánzod – folytatta, és nagy sárga szappant vett elő. – Pancsikálni fogunk.

– Hát nem látja? – üvöltött Malacka. – Nézzen rám!

– Nézlek, Zsebibaba, kedves – mondta Kanga –, ha sokat utánzod Malackát, olyan csúnya leszel, mint ő. Most pedig uzsgyi a jó kis vizecskébe!

– Huh, huh – prüszkölt Malacka. – Eressz el! Malacka vagyok!

– Csukd be a szád, Zsebibaba, mert bemegy a szappan! –

[]
intette Kanga. – No mit mondtam?

– Szá-szá-szándékosan tömted tele!

– fuldokolt Malacka és köpködött.

– Most pedig

– mondta Kanga – bekapjuk a jó kis orvosságot, aztán mars alukázni!

– Mi-mi-micsoda orvosságot? – rémüldözött Malacka.

– Amitől nagy és erős leszel, drágám. Csak nem akarsz olyan kicsike és nyiszlett maradni, mint egy malacka, ugye?

Kopogtak az ajtón és belépett Róbert Gida.

– Mondd meg Kangának – kiabálta Malacka –, ki vagyok én.

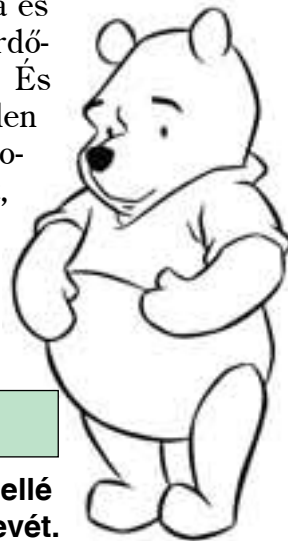
Róbert Gida fejét csóválta:

– Nem lehetsz Zsebibaba,

mert őt éppen most láttam Nyuszi házában. És Malacka sem lehetsz, annak egész más a színe!

Ekkor Malacka észrevette, hogy nyitva az ajtó. Soha életében nem iszkolt még olyan sebesen, mint most. Kunyhója közelében néhányszor meghempergett a pocsolyában, hogy visszakapja az ő régi, kényelmes és kellemes színét...

Így hát Kanga és Zsebibaba az erdőben maradtak. És Zsebibaba minden kedden meglátogatta Nyuszt, akivel nagyon összebarátkoztak.

[]
Írd a képek mellé a szereplők nevét.

TOLNA ÉVA

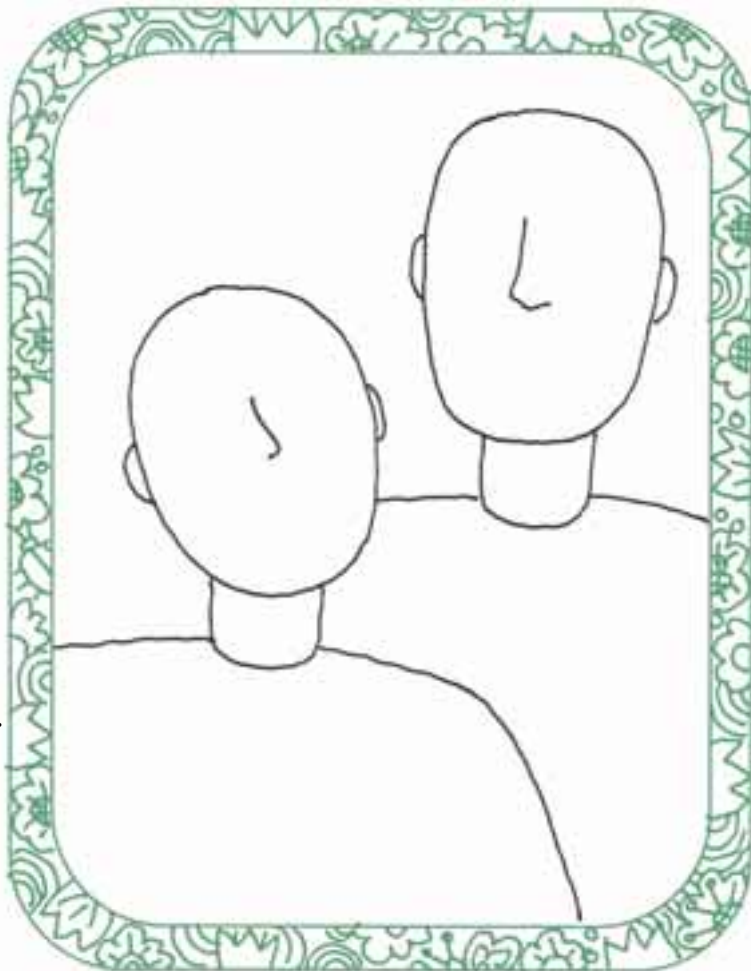
RAJZOLLAK

Most van időd?
Gyere mellém,
sokáig nézd,
hogyan rajzolok.

Szép virágos
lesz a ruhád.
Cipőt hozzá
még nem tudok.

De ez így jó!
Cipő nélkül
ki a házból
mégsem mehetsz...

Így egész nap
mellettem ülsz,
én rajzollak,
te meg szeretsz.

LÉVAY ERZSÉBET

ANYÁK NAPJÁRA – ÉDESAPÁNAK

Én a helyedben
jól megsértődnék,
hogy apák napja
soha-soha nincs,
s a köszöntésből
téged kihagynak!
De te nem! Ezért
két csokrot szedek,
és az egyikre
szépen ráírom:
Anyák napjára –
édesapámnak!

Rajzold a képre anyukád, apukád arcát, haját, s ferd ki a ruhájukat olyanra,
amilyet viselni szoktak.

Vágd körül az oldalt, az ablakokat, s ragaszd rá hátulról a családtagok kis fényképét. A hátára ragassz kartont, fűj lyukakat rá, és fűzd szalagra. Egy szál virág illik hozzá anyák napjára.

MÜLLER KATI rajza

CSEH KATALIN TULIPÁN- MESE

Tulipánablak,
tulipánszárny,
tulipánsóhaj,
tulipánlány.

Tulipánharang
kondul a kertben,
varázslat történt:
tulipán lettem.

Varázsolj te is! Vágd körül a lapot, hajtsd ketőbe, és ragaszd össze a hátát. Ha a szaggatott vonalak mentén betűröd, csiki-csuki tulipán és virágtündér lesz belőle.

Sok-sok virág anyukádnak, nagymamádnak, dédikének. Rajzolj piros pöttyöt az illatos, és kéket a nem illatozó virágok mellé. Karikázd be, ami nem illik a csokorba.

Mondjátok: nem érdekes ez? Nyáron alig várjuk a gyümölcsérlelő őszt. Ősszel a jég, havon síkló korcsolyát, szánkót, sílécet. Télen az első hóvirág nyílását lessük, tavasszal pedig a gyönyörű nyári szünetet, a simogató napsugarat.

Az idei télre nem panaszkodhattunk, legfennebb azért, mert igazán rövidre sikeredett. Nem sokat szánkáztunk, korcsolyáztunk – illetőleg – korcsolyáztatok. Mert én

nem szoktam, senki olyan kicsi sílécet-szánkót-korcsolyát nem csinál, amelyik nekem jó lenne. De így sem unatkozom.

Kedves levelet kaptam Nagybányáról, Kerestély Csillától, aki elsős létére arra figyelmeztetett, hogy ne könnyelműsködjem az időjárással. Vigyázz, nehogy megfázz – írja, és én vigyázok. Ezenkívül szépséges rajzot is küldött. Büszke vagyok rá – de büszke vagyok minden kis barátomra, aki levelet írt nekem, hiszen a levélírással még a felnőttek is adósak szoktak maradni. Ugye mindenki megkapta a választ?

Kerestély Csilla, Nagybánya

Sok barátom mesélte el, hogyan telt a húsvéti vakáció, a gyönyörű húsvét, Jézus feltámadásának ünnepe. Nagy ünnep ez, talán még Jézuska születésnapjánál, karácsonynál is

Csibi Zsolt, Egrestő

nagyobb, mert születni ti, emberek, mindnyájan születtek – én is születtem, de csak a meséből –, de feltámadni ez idáig egyedül Isten fia, Jézus Krisztus támadott fel.

Kis barátaim húsvét hétfőn öntözni mentek, a lányok pedig süti-vel, piros tojással kínálták őket. Egy-egy néni még néhány krajcárt is csörgett a zsebükbe, azt is el lehet fogadni, ha jó szívvel adják.

Na – de csupán az ünneplésből nem

**Nagy Réka,
Marosszentgyörgy**

élünk meg: mi- nekutána kiörven- deztük magunkat, vár ránk a munka. Rátok az óvoda- is- kola, a nagyokra a munkahely. Jó azonban, hogy igencsak köze- leg a nyári szünidő. Ép- pen ezért igyekezz- tek, különösen az isko- lások, hogy minél ered- ményesebben zárjátok a tanévet! Utána pedig – titek a világ. Engem is meglátogathattok (az

**Kovács György,
Kisbács**

Erdőben)!

Hanem – hogy is szokták mondani? Sok beszéd – szegénység.

Ezért zárom is le- velem.

Melyhez hasonló jókat,

CSIIPIKE

György Pál, Marosvásárhely

**Címlap:
Panda**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermek képek lapja. XXIII. évfolyam. 255. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), MÜLLER KATI.

A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 064/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro
Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL. B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L.** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.
ISSN 1221-776x.

Ára 8000 lej

A TYÚKOM

Volt egy tyúkom,
Tojt egy tojást.
Dédelgette, melengette
Három héten át.
Megszületett a kiscsibe
Mindnyájunk örömére.

Mircse Attila, Hilib

ELALUDT A FÖLD

Elaludt a föld,
elaludtam én is,
alszik az ágyam,
alszik a szék is.
Egy kis nyulacska elalvóban
egyszer csak azt mondja:
– Mi lesz, ha jön a róka?
Az erdőben a koma
éppen nyulat fogna...
De ezt már álmában mondja.
A nyuszi elalszik:

– Jó éjszakát, róka koma.
Dénes Hanna, Nagyvárád

Bartha Judit, Nagyvárád

Nagy Emese,
Csíkszentdomokos

PAPATYI

Kis papatyi sárga,
Ül a réten, árva.
Egy leány leszedte,
És a vízbe tette.

Gácsi Kinga,
Köröskisjenő

JÖN A NYÁR

Itt a tavasz,
Jön a nyár,
De szép tarka
A határ!
Piros virág,
Sárga, kék,
Örömeiben
Kacag a rét.

Kiss Izolda,
Csíkszenttamás

KEDVES CSIPIKE!

Én is szeretnék olyan kicsi törpe lenni, mint te és Típetupa meg a barátaid. Sokszor le akartalak rajzolni, de nem tudtalak. Nagyon szeretek rajzolni állatokat és kislányokat meg fiúcskákat. Mi hárman vagyunk testvérek. Szeretném, ha a legjobb barátom lennél.

Juon Ildikó, Küküllődombó

Angi Beáta, Gyergyószentmiklós

**Fejér Tímea,
Gelence**

Csipike az erdőt járja,
Madár, Nyuszi mind barátja.
Boldogan ébred reggel,
S tornászik jókedvvel.

Hosszú piros a sapkája,
Kék a felső ruhája.
Háza nagyon kicsike,
Egész nap van ideje.

Vajda Dávid, Nagyvárad

Szeretek tévézni, biciklizni, társasjátékozni, zenét hallgatni, rajzolni és egy kicsit tanulni. Testvérem nincs, ha lenne, róla is mesélnék.

Amiket kiteszel a Szivárványba, elolvasom, és kivált a vicces meséket szeretem. A kézimunka dolgokat megcsinálom, és amikor a játék elkészül, boldogan tekintek rá.

Arcuşan Claudia Olga, Zabola

**Szabó Emese,
Élesd**

Buzás Erika, Gyergyóújfalu

PANDA-MOZAIK

A feladat leírását
a kartonon találod meg.